

**MIĘDZYNARODOWA KONWENCJA**

**o poszukiwaniu i ratownictwie morskim,**

sporządzona w Hamburgu dnia 27 kwietnia 1979 r.

**W imieniu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej**

**RADA PAŃSTWA  
POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ**

podaje do powszechnej wiadomości:

W dniu 27 kwietnia 1979 r. została sporządzona w Hamburgu Międzynarodowa konwencja o poszukiwaniu i ratownictwie morskim, 1979.

Po zaznajomieniu się z powyższą konwencją Rada Państwa uznała ją i uznaje za słuszną zarówno w całości, jak i każde z postanowień w niej zawartych; oświadcza, że wymieniona konwencja jest przyjęta, ratyfikowana i potwierdzona, oraz przyrzeka, że będzie niezmiennie zachowywana.

Na dowód czego wydany został akt niniejszy, opatrzony pieczęcią Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

Dano w Warszawie dnia 29 grudnia 1987 r.

Przewodniczący Rady Państwa: *W. Jaruzelski*

L. S.

Minister Spraw Zagranicznych: *M. Orzechowski*

*(Tekst konwencji zawiera załącznik do niniejszego numeru)*

## MIĘDZYNARODOWA KONWENCJA

## o poszukiwaniu i ratownictwie morskim,

sporządzona w Hamburgu dnia 27 kwietnia 1979 r.

**Przekład**

Strony niniejszej konwencji,

zwracając uwagę na duże znaczenie, jakie w wielu konwencjach przywiązuje się do udzielania pomocy osobom znajdującym się w niebezpieczeństwie na morzu i do ustanowienia przez każde państwo nadbrzeżne odpowiednich i skutecznych rozwiązań dla obserwacji wybrzeża i dla służb zajmujących się poszukiwaniem i ratownictwem,

rozważywszy zalecenie nr 40 przyjęte przez Międzynarodową konwencję w sprawie bezpieczeństwa życia na morzu, 1960, która uznała pragnienie wielu organizacji międzyrządowych koordynowania działań związanych z bezpieczeństwem na morzu i ponad nim,

pragnąc rozwijać i popierać te działania przez ustanowienie międzynarodowego systemu poszukiwania i ratownictwa morskiego, odpowiadającego potrzebom ruchu morskiego w zakresie ratowania osób znajdujących się w niebezpieczeństwie na morzu,

pragnąc popierać współpracę między organizacjami zajmującymi się poszukiwaniem i ratownictwem na całym świecie, a wśród nich tymi, które biorą udział w akcjach poszukiwania i ratownictwa na morzu,

uzgodniły, co następuje:

## Artykuł I

**Ogólne zobowiązania wynikające z niniejszej konwencji**

Strony zobowiązują się podjąć wszelkie ustawodawcze lub inne właściwe środki niezbędne do pełnego wprowadzenia w życie niniejszej konwencji i załącznika, który jest jej integralną częścią. Jeśli wyraźnie nie postanowiono inaczej, powołanie się na niniejszą konwencję stanowi zarazem powołanie się na załącznik.

## Artykuł II

**Inne traktaty i wykładnia**

1. W żadnym przypadku niniejsza konwencja nie naruszy kodyfikacji i rozwoju prawa morza, dokonanych przez Konferencję Prawa Morza Narodów Zjednoczonych, zwołaną zgodnie z rezolucją 2750 (XXV) Zgromadzenia Ogólnego Narodów Zjednoczonych, ani obecnych lub przyszłych roszczeń i poglądów prawnych jakiegokolwiek państwa, dotyczących prawa morza oraz istoty i zakresu jurysdykcji państwa nadbrzeżnego i państwa bandery.

2. Żadne postanowienie niniejszej konwencji nie będzie tłumaczone jako naruszające obowiązki lub prawa statków, przewidziane w innych aktach międzynarodowych.

## Artykuł III

**Poprawki**

1. Niniejsza konwencja może być zmieniona w każdy ze sposobów wymienionych niżej w ustępach 2 i 3.

2. Poprawka po rozważeniu w ramach Międzyrządowej Morskiej Organizacji Doradczej\*), zwanej dalej Organizacją):

- a) Każda poprawka zaproponowana przez Stronę i przekazana Sekretarzowi Generalnemu Organizacji (zwanemu dalej Sekretarzem Generalnym) lub każda poprawka uznana za niezbędną przez Sekretarza Generalnego jako wynik poprawki do odpowiedniego postanowienia załącznika nr 12 do Konwencji o międzynarodowym lotnictwie cywilnym będzie przesłana do wszystkich członków Organizacji i wszystkich Stron przynajmniej na sześć miesięcy przed jej rozważeniem przez Komitet Bezpieczeństwa na Morzu Organizacji.
- b) Strony, niezależnie od tego, czy są, czy nie są członkami Organizacji, będą uprawnione do uczestniczenia w postępowaniu Komitetu Bezpieczeństwa na Morzu, mającego na celu rozważenie i przyjęcie poprawek.
- c) Poprawki będą przyjmowane większością dwóch trzecich Stron obecnych i głosujących w Komitecie Bezpieczeństwa na Morzu, pod warunkiem że przynajmniej jedna trzecia Stron będzie obecna w czasie przyjmowania poprawki.
- d) Poprawki przyjęte zgodnie z literą c) będą podane do wiadomości przez Sekretarza Generalnego wszystkim Stronom do przyjęcia.
- e) Poprawka do artykułu lub do ustępów: 2.1.4., 2.1.5., 2.1.7., 2.1.10., 3.1.2. lub 3.1.3. załącznika będzie uważana za przyjętą w dacie, w której Sekretarz Generalny otrzymał dokument przyjęcia od dwóch trzecich Stron.
- f) Poprawka do załącznika inna niż do ustępów 2.1.4., 2.1.5., 2.1.7., 2.1.10., 3.1.2. lub 3.1.3. będzie uważana za przyjętą po upływie jednego roku od daty, w któ-

\*) Obecnie Międzynarodowa Organizacja Morska — Dz. U. z 1984 r. Nr 31, poz. 161.

rej została przekazana Stronom do przyjęcia. Jeżeli jednak w tym rocznym okresie więcej niż jedna trzecia Stron poinformuje Sekretarza Generalnego, że sprzeciwia się poprawce, nie będzie ona uważana za przyjętą.

g) Poprawka do artykułu lub do ustępów 2.1.4, 2.1.5, 2.1.7, 2.1.10, 3.1.2 lub 3.1.3 załącznika wejdzie w życie:

i) w stosunku do tych Stron, które ją przyjęły, w sześć miesięcy po dacie, w której uważa się ją za przyjętą;

ii) w stosunku do tych Stron, które przyjęły ją po wypełnieniu warunku wymienionego pod literą e) i zanim poprawka wejdzie w życie, w dacie wejścia w życie poprawki;

iii) w stosunku do tych Stron, które ją przyjęły po dacie wejścia w życie poprawki, w 30 dni po złożeniu dokumentu przyjęcia.

h) Poprawka do załącznika inna niż do ustępów 2.1.4, 2.1.5, 2.1.7., 2.1.10, 3.1.2 lub 3.1.3 wejdzie w życie w stosunku do wszystkich Stron, z wyjątkiem tych, które sprzeciwili się poprawce zgodnie z literą f) i które nie wycofały takich zastrzeżeń, po upływie sześciu miesięcy od daty, którą uważa się za datę jej przyjęcia. Jednakże, przed dniem ustalonym dla wejścia w życie, każda Strona może poinformować Sekretarza Generalnego, że uważa się za zwolnioną z obowiązku stosowania tej poprawki przez okres nie dłuższy niż rok od daty jej wejścia w życie albo przez taki dłuższy okres, jaki może być ustalony przez większość dwóch trzecich Stron obecnych i głosujących w Komitecie Bezpieczeństwa na Morzu podczas przyjmowania poprawki.

3. Poprawka przez konferencję:

a) Na prośbę Strony, popartą co najmniej przez jedną trzecią Stron, Organizacja zwoła konferencję Stron w celu rozpatrzenia poprawek do niniejszej konwencji. Proponowane poprawki będą przekazane przez Sekretarza Generalnego wszystkim Stronom co najmniej na sześć miesięcy przed ich rozpatrzeniem przez konferencję.

b) Poprawki będą uchwalane przez taką konferencję większością dwóch trzecich Stron obecnych i głosujących, pod warunkiem że co najmniej jedna trzecia Stron jest obecna w czasie uchwalania poprawki. Tak przyjęte poprawki będą przekazywane przez Sekretarza Generalnego Stronom do przyjęcia.

c) Jeśli konferencja nie postanowi inaczej, poprawka będzie uważana za przyjętą i wejdzie w życie zgodnie z procedurą przewidzianą odpowiednio w ustępie 2 litery e), f), g) i h), z zastrzeżeniem że powołanie się w literze h) na Komitet Bezpieczeństwa na Morzu, rozszerzony zgodnie z literą b), będzie uważane za powołanie się na konferencję.

4. Każde oświadczenie o przyjęciu poprawki lub zgłoszeniu sprzeciwu do poprawki lub jakiegokolwiek powiadomienie na podstawie ustępu 2 litery h) będzie składane na piśmie Sekretarzowi Generalnemu, który poinformuje wszystkie Strony o każdym takim złożeniu i dacie jego otrzymania.

5. Sekretarz Generalny zawiadomi państwa o wszelkich poprawkach, które wchodzi w życie, jak również o dacie, w której każda z nich wchodzi w życie.

## Artykuł IV

### Podpisanie, ratyfikacja, przyjęcie, zatwierdzenie i przystąpienie

1. Niniejsza konwencja będzie otwarta do podpisu w siedzibie Organizacji od dnia 1 listopada 1979 r. do dnia 31 października 1980 r. i pozostanie następnie otwarta do przystąpienia. Państwa mogą stać się Stronami niniejszej konwencji przez:

- podpisanie bez zastrzeżenia ratyfikacji, przyjęcia lub zatwierdzenia albo
- podpisanie z zastrzeżeniem ratyfikacji, przyjęcia lub zatwierdzenia, po którym nastąpi ratyfikacja, przyjęcie lub zatwierdzenie, albo
- przystąpienie.

2. Ratyfikacja, przyjęcie, zatwierdzenie lub przystąpienie nastąpią przez złożenie odpowiedniego dokumentu Sekretarzowi Generalnemu.

3. Sekretarz Generalny poinformuje państwa o każdym podpisaniu albo złożeniu każdego dokumentu ratyfikacyjnego lub dokumentu przyjęcia, zatwierdzenia lub przystąpienia oraz o dacie jego złożenia.

## Artykuł V

### Wejście w życie

1. Niniejsza konwencja wejdzie w życie po upływie dwunastu miesięcy od daty, w której piętnaście państw stało się jej Stronami zgodnie z artykułem IV.

2. Wejście w życie w stosunku do państw, które ratyfikują, przyjmą, zatwierdzą niniejszą konwencję lub przystąpią do niej zgodnie z artykułem IV, po spełnieniu warunku określonego w ustępie 1 i zanim wejdzie ona w życie, nastąpi w dacie wejścia w życie niniejszej konwencji.

3. Wejście w życie w stosunku do państw, które ratyfikują, przyjmą, zatwierdzą niniejszą konwencję lub przystąpią do niej po dacie jej wejścia w życie, nastąpi po upływie trzydziestu dni od daty złożenia odpowiedniego dokumentu, zgodnie z artykułem IV.

4. Każdy dokument ratyfikacyjny, przyjęcia, zatwierdzenia lub przystąpienia, złożony po dacie wejścia w życie poprawki do niniejszej konwencji zgodnie z artykułem III, odnosi się do niniejszej konwencji wraz z poprawką i niniejsza konwencja wraz z poprawką wejdzie w życie w stosunku do państwa składającego taki dokument po upływie trzydziestu dni od daty jego złożenia.

5. Sekretarz Generalny powiadomi państwa o dacie wejścia w życie niniejszej konwencji.

## Artykuł VI

### Wypowiedzenie

1. Niniejsza konwencja może być wypowiedziana przez każdą Stronę w każdym czasie po upływie pięciu lat od daty, w której wchodzi ona w życie w stosunku do tej Strony.

2. Wypowiedzenia dokonuje się przez złożenie dokumentu wypowiedzenia Sekretarzowi Generalnemu, który powiadamia państwa o każdym otrzymanym dokumencie wypowiedzenia i o dacie jego otrzymania, jak też o dacie, w której wypowiedzenie nabierze mocy.

3. Wypowiedzenie nabierze mocy po upływie jednego roku od daty otrzymania przez Sekretarza Generalnego dokumentu wypowiedzenia albo po upływie dłuższego okresu wskazanego w tym dokumencie.

## Artykuł VII

### Złożenie do depozytu i rejestracja

1. Niniejsza konwencja zostanie złożona Sekretarzowi Generalnemu, który przekaze państwu jej uwierzytelnione odpisy.

2. Z chwilą wejścia w życie niniejszej konwencji Sekretarz Generalny przekaze jej tekst Sekretarzowi Generalnemu Organizacji Narodów Zjednoczonych w celu zarejestrowania i opublikowania, zgodnie z artykułem 102 Karty Narodów Zjednoczonych.

## Artykuł VIII

### Języki

Niniejsza konwencja została sporządzona w jednym egzemplarzu w językach: chińskim, angielskim, francuskim, rosyjskim i hiszpańskim, przy czym każdy tekst jest jednakowo autentyczny. Urzędowe tłumaczenia na język arabski, niemiecki i włoski będą sporządzone i złożone wraz z podpisanym oryginałem.

Sporządzono w Hamburgu dnia 27 kwietnia 1979 r.

Na dowód powyższego niżej podpisani, należycie upoważnieni w tym celu przez swoje Rządy, podpisali niniejszą konwencję.

## ZAŁĄCZNIK

### Rozdział 1

#### Wyrażenia i definicje

1.1. Użycie w załączniku trybu oznajmującego czasu teraźniejszego oznacza wskazanie warunku, którego jednolite wypełnienie przez wszystkie Strony jest wymagane w interesie bezpieczeństwa życia na morzu.

1.2. Użycie w załączniku wyrażenia „powinien” lub „zaleca się” oznacza wskazanie warunku, którego jednolite wypełnienie przez wszystkie Strony jest zalecane w interesie bezpieczeństwa życia na morzu.

1.3. Wyrażenia wymienione niżej w załączniku oznaczają:

- 1) „rejon poszukiwania i ratownictwa” — obszar o określonych wymiarach, objęty działaniem służb poszukiwania i ratownictwa;
- 2) „ratowniczy ośrodek koordynacyjny” — jednostkę odpowiedzialną za przyczynianie się do sprawnej organizacji służb poszukiwania i ratownictwa oraz za koordynację prowadzenia akcji poszukiwawczych i ratowniczych w rejonie poszukiwań i ratownictwa;
- 3) „ratowniczy ośrodek pomocniczy” — jednostkę podporządkowaną ratowniczemu ośrodkowi koordynacyjnemu, ustanowioną w celu wspomagania tego ostatniego na określonym obszarze w obrębie rejonu poszukiwań i ratownictwa;
- 4) „brzegowa jednostka obserwacyjna” — jednostkę lądową, stałą lub ruchomą, przeznaczoną do prowadzenia ciągłej obserwacji bezpieczeństwa statków na wodach przybrzeżnych;
- 5) „jednostka ratownicza” — jednostkę złożoną z wyszkolonego personelu i zaopatrzoną w sprzęt odpowiedni do szybkiego prowadzenia akcji poszukiwawczych i ratowniczych;
- 6) „kierownik akcji” — dowódcę jednostki ratowniczej wyznaczonego do koordynacji akcji poszukiwawczych i ratowniczych w obrębie określonego obszaru poszukiwań;
- 7) „koordynator obszaru poszukiwań” — statek inny niż jednostka ratownicza, wyznaczony do koordynowania akcji poszukiwawczych i ratowniczych w obrębie określonego obszaru poszukiwań;

- 8) „faza zagrożenia” — termin ogólny, oznaczający w zależności od okoliczności fazę niepewności, fazę alarmu lub fazę niebezpieczeństwa;
- 9) „faza niepewności” — sytuację, w której występuje niepewność co do bezpieczeństwa statku i ludzi na pokładzie;
- 10) „faza alarmu” — sytuację, w której występuje obawa co do bezpieczeństwa statku i osób na pokładzie;
- 11) „faza niebezpieczeństwa” — sytuację, w której istnieje uzasadniona pewność, że statek lub człowiek jest narażony na poważne i bezpośrednie niebezpieczeństwo i wymaga natychmiastowej pomocy;
- 12) „przymusowe wodowanie” — w przypadku samolotu, wykonanie przymusowego wodowania.

### Rozdział 2

#### Organizacja

##### 2.1. Ustalenia dla powołania i koordynacji służb poszukiwania i ratownictwa

2.1.1 Strony zapewniają podjęcie niezbędnych ustaleń w celu powołania odpowiednich służb poszukiwania i ratownictwa dla ludzi znajdujących się w niebezpieczeństwie na morzu u ich wybrzeży.

2.1.2 Strony kierują do Sekretarza Generalnego informacje na temat ich organizacji poszukiwań i ratownictwa oraz o ważniejszych późniejszych zmianach, włączając w to:

- 1) krajowe morskie służby poszukiwania i ratownictwa,
- 2) umiejscowienie utworzonych ratowniczych ośrodków koordynacyjnych, numery ich telefonów i dalekopisów a także obszary, za które są odpowiedzialne, oraz
- 3) główne dostępne jednostki ratownicze w ich dyspozycji.

2.1.3 Sekretarz Generalny w odpowiedni sposób przekazuje Stronom informacje, o których mowa w ustępie 2.1.2.

2.1.4 Każdy rejon poszukiwań i ratownictwa tworzy się w drodze porozumienia zawieranego między zainteresowanymi Stronami. O porozumieniu takim powiadamia się Sekretarza Generalnego.

2.1.5 W razie gdy zainteresowane Strony nie osiągnęły porozumienia w sprawie dokładnych rozmiarów rejonu poszukiwań i ratownictwa, Strony te dokładają wszelkich starań, aby osiągnąć porozumienie o odpowiednich ustaleniach, zapewniających równoważną i pełną koordynację służb poszukiwania i ratownictwa na tym obszarze. O ustaleniach takich powiadamia się Sekretarza Generalnego.

2.1.6 Sekretarz Generalny powiadamia wszystkie Strony o porozumieniach lub ustaleniach, o których mowa w ustępach 2.1.4 i 2.1.5.

2.1.7 Wytyczenie rejonów poszukiwań i ratownictwa nie odnosi się i nie może naruszać wytyczenia jakiegokolwiek granicy między państwami.

2.1.8 Strony powinny zapewnić, aby ich służby poszukiwania i ratownictwa były zdolne do bezwzględnego odzewu na sygnały wzywania pomocy.

2.1.9 Po otrzymaniu informacji, że człowiek znajduje się w niebezpieczeństwie na morzu na obszarze, na którym Strona sprawuje pełną koordynację akcji poszukiwawczych i ratowniczych, odpowiednie władze tej Strony podejmują pilne kroki dla zapewnienia najbardziej właściwej dostępnej pomocy.

2.1.10 Strony zapewniają udzielenie pomocy każdej osobie znajdującej się w niebezpieczeństwie na morzu. Postępują tak niezależnie od narodowości i statusu tej osoby lub okoliczności, w których znaleziono tę osobę.

## 2.2 Koordynacja urządzeń dla poszukiwań i ratownictwa.

2.2.1 Strony zapewniają koordynację urządzeń wymaganych dla utrzymania służb poszukiwania i ratownictwa u ich wybrzeży.

2.2.2 Strony tworzą krajowy mechanizm pełnej koordynacji służb poszukiwania i ratownictwa.

## 2.3 Ustanowienie ratowniczych ośrodków koordynacyjnych i ratowniczych ośrodków pomocniczych.

2.3.1 Dla zapewnienia wymagań ustępów 2.2.1 i 2.2.2 Strony ustanawiają ratownicze ośrodki koordynacyjne dla swych służb poszukiwania i ratownictwa oraz takie ratownicze jednostki pomocnicze, jakie uważają za odpowiednie.

2.3.2 Właściwe władze każdej Strony określają obszar, za który ratowniczy ośrodek pomocniczy jest odpowiedzialny.

2.3.3 Każdy ratowniczy ośrodek koordynacyjny i ratowniczy ośrodek pomocniczy, ustanowiony zgodnie z ustępem 2.3.1, jest wyposażony w odpowiednie środki do przyjmowania komunikatów o niebezpieczeństwie przez brzegową stację radiową lub w inny sposób. Każdy taki ośrodek i ośrodek pomocniczy ma także odpowiednie środki łączności ze swoimi jednostkami ratowniczymi i odpowiednio z ratowniczymi ośrodkami koordynacyjnymi lub ratowniczymi ośrodkami pomocniczymi w przyległych obszarach.

## 2.4 Wyznaczanie jednostek ratowniczych

2.4.1 Strony wyznaczają:

- 1) jako jednostki ratownicze — państwowe lub inne właściwe publiczne lub prywatne służby odpowiednio umiejscowione i wyposażone lub ich części albo
- 2) jako ogniwa organizacji poszukiwania i ratownictwa — państwowe lub inne właściwe publiczne lub pry-

watne służby lub ich części, nieodpowiednie do wyznaczenia ich jako jednostki ratownicze, ale zdolne do uczestniczenia w akcjach poszukiwawczych i ratowniczych, a także są obowiązane określić funkcję tych ogniw.

## 2.5 Urządzenia i wyposażenie jednostek ratowniczych

2.5.1 Każda jednostka ratownicza jest wyposażona w urządzenia i wyposażenie odpowiednie do jej zadań.

2.5.2 Każda jednostka ratownicza powinna mieć szybkie i niezawodne środki łączności z innymi jednostkami lub ogniwami uczestniczącymi w tej samej akcji.

2.5.3 Pojemniki i opakowania zawierające sprzęt ratunkowy do zrzucania rozbitkom powinny być oznakowane zgodnie z ich zasadniczą zawartością kodem kolorowym zgodnie z ustępem 2.5.4 oraz wydrukowanymi oznaczeniami i symbolami objaśniającymi w zakresie, w jakim symbole takie istnieją.

2.5.4 Kolorowe oznakowanie zawartości przeznaczonych do zrzucania pojemników i opakowań zawierających sprzęt ratunkowy powinno mieć postać proporców o kolorze zgodnym z następującym kodem:

- 1) czerwony — zaopatrzenie medyczne i sprzęt pierwszej pomocy,
- 2) niebieski — żywność i woda,
- 3) żółty — koce i odzież ochronna oraz
- 4) czarny — wyposażenie różne, takie jak plecyki, siekiery, kompasy i przybory kuchenne.

2.5.5 Jeżeli w jednym pojemniku lub opakowaniu są umieszczone materiały różnego rodzaju, powinien być użyty odpowiednio kombinowany kod kolorowy.

2.5.6 Do każdego przeznaczonego do zrzucania pojemnika lub opakowania powinny być załączone instrukcje użycia wyposażenia dla ratowania życia. Powinny być one wydrukowane po angielsku oraz co najmniej w dwóch innych językach.

## Rozdział 3

### Współpraca

#### 3.1 Współpraca między państwami

3.1.1 Strony koordynują działalność swoich organizacji poszukiwania i ratownictwa oraz powinny, gdy tylko jest to potrzebne, koordynować akcje poszukiwawcze i ratownicze z akcjami państw sąsiadujących.

3.1.2 Jeżeli nie uzgodniono inaczej między zainteresowanymi państwami, Strona powinna zezwolić, z zastrzeżeniem odpowiednich krajowych ustaw oraz innych przepisów, na niezwłoczne wejście na jej morze terytorialne lub jej terytorium albo w przestrzeń powietrzną nad nimi jednostek ratowniczych innych Stron wyłącznie w celu poszukiwania miejsc wypadków morskich i ratowania rozbitków z tych wypadków. W takich przypadkach akcje poszukiwawcze i ratownicze są, na ile to możliwe, koordynowane przez odpowiedni ratowniczy ośrodek koordynacyjny Strony, która zezwoliła na wejście, lub przez inną władzę, jaka została wyznaczona przez tę Stronę.

3.1.3 Jeżeli nie uzgodniono inaczej między zainteresowanymi państwami, władze Strony, która pragnie, aby jej jednostki ratownicze weszły na morze terytorialne lub terytorium albo w przestrzeń powietrzną nad nimi innej Strony wyłącznie w celu poszukiwania miejsc wypadków morskich i ratowania rozbitków z tych wypadków, prze-

kazują prośbę, podając wszystkie szczegóły planowanej akcji i jej potrzebę ratowniczymu ośrodkowi koordynacyjnemu tej drugiej Strony lub innej władzy, jaka została przez tę Stronę wyznaczona.

3.1.4 Właściwe władze Stron:

- 1) natychmiast potwierdzają przyjęcie takiej prośby oraz
- 2) tak szybko, jak to możliwe, określają warunki, jeżeli istnieją, na których planowana akcja może być podjęta.

3.1.5 Strony powinny zawrzeć porozumienia z sąsiadującymi państwami i ustalić warunki wejścia jednostek ratowniczych każdej ze Stron porozumienia na ich morze terytorialne lub terytorium albo w przestrzeń powietrzną nad nimi. Porozumienia te powinny także przewidywać możliwie najmniejsze formalności w celu wejścia takich jednostek.

3.1.6 Każda Strona powinna upoważnić swoje ratownicze ośrodki koordynacyjne do:

- 1) zwracania się do innych ratowniczych ośrodków koordynacyjnych o taką pomoc, jaka może być potrzebna, włączając w to statki, samoloty, personel lub sprzęt,
- 2) udzielania wszelkich niezbędnych zezwoleń na wejście takich statków, samolotów, personelu lub sprzętu na morze terytorialne lub terytorium albo w przestrzeń powietrzną nad nim oraz
- 3) dokonania potrzebnych ustaleń z właściwymi urzędami celnymi, władzami imigracyjnymi lub innymi władzami, mając na względzie przyspieszenie takiego wejścia.

3.1.7 Każda Strona powinna upoważnić swoje ratownicze ośrodki koordynacyjne do udzielania, na prośbę, pomocy innym ratowniczym ośrodkom koordynacyjnym, łącznie z pomocą w postaci statków, samolotów, personelu lub sprzętu.

3.1.8 Strony powinny zawrzeć porozumienia o poszukiwaniach i ratownictwie z sąsiadującymi państwami, dotyczące łączenia środków, ustanawiania wspólnych zasad postępowania, przeprowadzania wspólnych szkoleń i ćwiczeń, regularnego sprawdzania międzypaństwowych kanałów łączności, utrzymywania więzi przez wizyty personelu ratowniczych ośrodków koordynacyjnych oraz wymiany informacji o poszukiwaniach i ratownictwie.

## 3.2 Koordynacja ze służbami lotniczymi

3.2.1 Strony zapewniają możliwie najściślejszą koordynację między służbami morskimi i lotniczymi, w celu zapewnienia jak największej skuteczności i sprawności służb poszukiwania i ratownictwa w swoich rejonach poszukiwania i ratownictwa oraz nad nimi.

3.2.2 W miarę możliwości każda Strona powinna ustanowić wspólne ratownicze ośrodki koordynacyjne i ratownicze ośrodki pomocnicze dla służenia zadaniom zarówno morskim, jak i lotniczym.

3.2.3 Jeżeli do obsługi tego samego obszaru są utworzone oddzielne morskie i powietrzne ratownicze ośrodki koordynacyjne lub ratownicze ośrodki pomocnicze, zainteresowana Strona zapewnia możliwie jak najściślejszą koordynację między tymi ośrodkami lub ośrodkami pomocniczymi.

3.2.4 Strony, jeżeli jest to możliwe, stosują wspólne zasady postępowania jednostek ratowniczych utworzonych zarówno dla zadań morskich, jak i dla zadań powietrznych.

## Rozdział 4

### Srodki przygotowawcze

#### 4.1 Wymagania dotyczące informacji

4.1.1 Każdy ratowniczy ośrodek koordynacyjny i ratowniczy ośrodek pomocniczy ma dostępne najświeższe informacje związane z akcjami poszukiwawczymi i ratowniczymi, prowadzonymi na jego obszarze, włącznie z informacjami dotyczącymi:

- 1) jednostek ratowniczych i brzegowych jednostek obserwacyjnych;
- 2) jakichkolwiek innych publicznych lub prywatnych środków, w tym urządzeń transportowych i zapasów paliwa, które mogą być użyteczne w akcjach poszukiwawczych i ratowniczych;
- 3) środków łączności, które mogą być użyte w akcjach poszukiwawczych i ratowniczych;
- 4) nazw, adresów telegraficznych i dalekopisowych, numerów telefonicznych i dalekopisowych agentów żeglugowych, władz konsularnych, organizacji międzynarodowych i innych agencji, które mogą pomóc w uzyskiwaniu istotnych informacji o statkach;
- 5) lokalizacji, znaków wywoławczych lub rozpoznawczych ruchomych służb morskich, godzin nasłuchu i częstotliwości wszystkich stacji radiowych, prawdopodobnie użytych przy akcjach poszukiwawczych i ratowniczych;
- 6) lokalizacji, znaków wywoławczych lub rozpoznawczych ruchomych służb morskich, godzin nasłuchu i częstotliwości wszystkich brzegowych stacji radiowych, nadających prognozy pogody i ostrzeżenia dla danego rejonu poszukiwania i ratownictwa;
- 7) lokalizacji i godzin nasłuchu służb utrzymujących nasłuch radiowy oraz częstotliwości nasłuchu;
- 8) obiektów, które mogłyby być mylnie wzięte za nie zlokalizowane lub nie zgłoszone wraki, oraz
- 9) miejsc, w których magazynowane jest wyposażenie dla rozbitków, przeznaczone do zrzutów.

4.1.2 Każdy ratowniczy ośrodek koordynacyjny i ratowniczy ośrodek pomocniczy powinien mieć łatwy dostęp do informacji dotyczących pozycji, kursu, prędkości i znaku wywoławczego lub sygnału rozpoznawczego stacji radiowej statków znajdujących się w obrębie jego obszaru, które umożliwią zapewnienie pomocy statkom lub ludziom znajdującym się w niebezpieczeństwie na morzu. Informacje te są bądź w posiadaniu ratowniczego ośrodka koordynacyjnego, bądź łatwo dostępne w razie potrzeby.

4.1.3 Każdy ratowniczy ośrodek koordynacyjny i ratowniczy ośrodek pomocniczy jest wyposażony w mapę o dużej skali, w celu wskazywania i nanoszenia informacji związanych z akcjami poszukiwawczymi i ratowniczymi na tym obszarze.

#### 4.2 Plany i instrukcje operacyjne

4.2.1 Każdy ratowniczy ośrodek koordynacyjny i ratowniczy ośrodek pomocniczy przygotowuje lub ma dostępne szczegółowe plany lub instrukcje do prowadzenia akcji poszukiwawczych i ratowniczych w jego rejonie działania.

4.2.2 Plany lub instrukcje precyzują uzgodnienia co do obsługiwanego i zaopatrywanego w paliwo, w możliwie najszerszym zakresie, statków, samolotów i pojazdów używanych w akcjach poszukiwawczych i ratowniczych, łącznie z udostępnionymi przez inne państwa.

4.2.3 Plany lub instrukcje powinny zawierać szczegóły dotyczące przedsięwzięć, które mają być podjęte przez jednostki zaangażowane w akcjach poszukiwawczych i ratowniczych na danym obszarze, w tym:

- 1) sposobu, w jaki mają być przeprowadzane akcje poszukiwawcze i ratownicze;
- 2) użycia dostępnego systemu łączności i urządzeń;
- 3) przedsięwzięcia, które ma być podjęte wspólnie z innymi ratowniczymi ośrodkami koordynacyjnymi lub ratowniczymi ośrodkami pomocniczymi;
- 4) metod alarmowania statków na morzu i samolotów na trasie;
- 5) obowiązków i uprawnień personelu wyznaczonego do akcji poszukiwawczych i ratowniczych;
- 6) możliwych zmian w rozmieszczeniu sprzętu, które mogą być konieczne ze względu na warunki atmosferyczne lub inne;
- 7) metod uzyskiwania istotnych informacji dotyczących akcji poszukiwawczych i ratowniczych, takich jak odpowiednie wiadomości żeglarskie i raporty oraz prognozy pogody i stanu morza;
- 8) metod otrzymywania od innych odpowiednich ratowniczych ośrodków koordynacyjnych lub ratowniczych ośrodków pomocniczych takiej pomocy, jaka może być potrzebna, włączając statki, samoloty, personel i sprzęt;
- 9) metod dopomagających w spotkaniu się statków ratowniczych lub innych statków ze statkami znajdującymi się w niebezpieczeństwie oraz
- 10) metod dopomożenia znajdującym się w niebezpieczeństwie samolotom zmuszonym do wodowania, gdy spotkają się z jednostkami nawodnymi.

#### 4.3 Gotowość jednostek ratowniczych

4.3.1 Każda wyznaczona jednostka ratownicza utrzymuje stan gotowości współmierny do jej zadań i powinna stale informować właściwy ratowniczy ośrodek koordynacyjny lub ratowniczy ośrodek pomocniczy o stanie swej gotowości.

### Rozdział 5

#### Postępowanie operacyjne

##### 5.1 Informacja dotycząca stanów zagrożenia

5.1.1 Strony zapewniają utrzymywanie takiego stałego nasłuchu radiowego na międzynarodowych częstotliwościach niebezpieczeństwa, jaki uważa się za możliwy i potrzebny. Radiostacja nabrzeżna, po otrzymaniu jakiegokolwiek wezwania lub wiadomości o niebezpieczeństwie:

- 1) natychmiast informuje odpowiedni ratowniczy ośrodek koordynacyjny lub ratowniczy ośrodek pomocniczy;
- 2) retransmituje ją na niezbędny obszar, na jednej lub więcej międzynarodowych częstotliwościach niebezpieczeństwa lub na innej stosownej częstotliwości, w celu poinformowania statków,
- 3) poprzeda takie retransmisje odpowiednim automatycznym sygnałem alarmowym, chyba że zostało to już zrobione, oraz
- 4) podejmuje takie dalsze działania, o jakich postanowiła właściwa władza.

5.1.2 Każda władza lub ogniwo organizacji poszukiwawczej i ratownictwa, mające podstawy przypuszczać, że statek znajduje się w stanie zagrożenia, powinny jak najprędzej przekazać wszystkie dostępne informacje do zainteresowanego ratowniczego ośrodka koordynacyjnego lub ratowniczego ośrodka pomocniczego.

5.1.3 Ratownicze ośrodki koordynacyjne i ratownicze ośrodki pomocnicze natychmiast po otrzymaniu informacji dotyczącej statku w stanie zagrożenia oceniają taką informację i określają fazę zagrożenia zgodnie z punktem 5.2 oraz zakres wymaganej akcji.

#### 5.2 Fazy zagrożenia

5.2.1. W celach operacyjnych rozróżnia się następujące fazy zagrożenia:

##### 1) Faza niepewności:

- 1.1) gdy zgłoszono, że statek nie przybył w oznaczonym czasie do miejsca przeznaczenia, lub
- 1.2) gdy statek nie zajął spodziewanej pozycji lub nie przekazał oczekiwanego raportu o stanie bezpieczeństwa.

##### 2) Faza alarmu:

- 2.1) gdy, po fazie niepewności, nie powiodły się próby nawiązania łączności ze statkiem, a zapytania skierowane do innych odpowiednich źródeł nie dały rezultatu, lub
- 2.2) gdy otrzymano informację wskazującą, że sprawność operacyjna statku jest zmniejszona, ale w takim zakresie, że groźba niebezpieczeństwa jest prawdopodobna.

##### 3) Faza niebezpieczeństwa:

- 3.1) gdy otrzymano pewną informację, że statek lub człowiek jest w poważnym i bezpośrednim niebezpieczeństwie i w potrzebie natychmiastowej pomocy, lub
- 3.2) gdy, po fazie alarmu, dalsze nieudane próby nawiązania łączności ze statkiem oraz prowadzone w szerszym zakresie bezskuteczne postępowanie wyjaśniające wskazują na prawdopodobieństwo, że statek znajduje się w niebezpieczeństwie,
- 3.3) gdy otrzymano informację wskazującą, że sprawność operacyjna statku obniżyła się do tego stopnia, że groźba niebezpieczeństwa jest prawdopodobna.

#### 5.3. Postępowanie ratowniczych ośrodków koordynacyjnych i ratowniczych ośrodków pomocniczych podczas fazy zagrożenia.

5.3.1 Po ogłoszeniu fazy niepewności odpowiedni ratowniczy ośrodek koordynacyjny lub ratowniczy ośrodek pomocniczy wszczyna postępowanie wyjaśniające w celu ustalenia bezpieczeństwa statku albo zgłasza fazę alarmu.

5.3.2 Po ogłoszeniu fazy alarmu odpowiedni ratowniczy ośrodek koordynacyjny lub ratowniczy ośrodek pomocniczy rozszerza postępowanie wyjaśniające w sprawie zaginionego statku, alarmuje odpowiednie służby poszukiwania i ratownictwa oraz wszczyna takie działania, o których jest mowa w ustępie 5.3.3, jakie są niezbędne w świetle okoliczności konkretnego przypadku.

5.3.3 Po ogłoszeniu fazy niebezpieczeństwa odpowiedni ratowniczy ośrodek koordynacyjny lub ratowniczy ośrodek pomocniczy:

- 1) podejmuje działania zgodnie z ustaleniami wymienionymi w ustępie 4.2;
- 2) określa w razie potrzeby stopień prawdopodobieństwa pozycji statku i ustala granice każdego obszaru, który ma być przeszukany;
- 3) zawiadamia właściciela statku lub jego agenta, jeżeli jest to możliwe, i informuje go stale o rozwoju sytuacji;
- 4) zawiadamia inne ratownicze ośrodki koordynacyjne lub ratownicze ośrodki pomocnicze, których pomoc może być potrzebna lub które mogą mieć związek z akcją;
- 5) zwraca się we wczesnym etapie o wszelką pomoc, jakiej mogłyby udzielić samoloty, statki lub służby nie włączone wyraźnie do organizacji poszukiwań i ratownictwa, zważywszy, że w większości sytuacji niebezpieczeństwa na obszarach oceanów inne statki znajdujące się w pobliżu są ważnymi ogniwami dla akcji poszukiwawczych i ratowniczych;
- 6) nakreśla szeroki plan prowadzenia akcji, opierający się na dostępnych informacjach, i przekazuje taki plan władzom wyznaczonym zgodnie z ustępami 5.7 i 5.8, aby objęły kierownictwo;
- 7) zmienia w razie potrzeby w świetle okoliczności wskazania już udzielone w ustępie 5.3.3.6;
- 8) zawiadamia zainteresowane władze konsularne lub dyplomatyczne lub też, jeżeli zdarzenie dotyczy uchodźcy albo przesiedleńca, biuro właściwej organizacji międzynarodowej;
- 9) zawiadamia o wypadku właściwe władze dochodzeniowe oraz
- 10) zawiadamia każdy samolot, statek lub inne służby wymienione w ustępie 5.3.3.5 w porozumieniu z władzami wyznaczonymi odpowiednio zgodnie z ustępami 5.7 lub 5.8, że ich pomoc nie jest już potrzebna.

5.3.4. *Podjęcie akcji poszukiwawczych i ratowniczych w stosunku do statku, którego pozycja jest nieznana.*

5.3.4.1 W razie ogłoszenia fazy zagrożenia w stosunku do statku, którego pozycja jest nieznana, stosuje się, co następuje:

- 1) jeżeli ratowniczy ośrodek koordynacyjny lub ratowniczy ośrodek pomocniczy jest powiadomiony o fazie zagrożenia i nie wie o podjęciu odpowiednich działań przez inne ośrodki, podejmuje odpowiedzialność za rozpoczęcie odpowiednich działań i naradza się z sąsiednimi ośrodkami w celu wyznaczenia jednego ośrodka do natychmiastowego przejęcia odpowiedzialności;
- 2) jeżeli nie zdecydowano inaczej w drodze porozumienia między zainteresowanymi ośrodkami, wyznaczony będzie ośrodek odpowiedzialny za obszar, na którym statek się znajdował zgodnie z jego ostatnią zgłoszoną pozycją; oraz
- 3) po ogłoszeniu fazy niebezpieczeństwa ośrodek koordynujący akcją poszukiwawczą i ratowniczą, w razie potrzeby, informuje inne odpowiednie ośrodki, o wszystkich okolicznościach stanu zagrożenia oraz o dalszym rozwoju sytuacji.

5.3.5. *Przekazywanie informacji statkom, w stosunku do których ogłoszono fazę zagrożenia.*

5.3.5.1 Jeśli tylko to możliwe, ratowniczy ośrodek koordynacyjny lub ratowniczy ośrodek pomocniczy, odpowiedzialny za akcje poszukiwawcze i ratownicze, przejmuje odpowiedzialność za przekazanie statkowi, w stosunku do którego ogłoszono fazę zagrożenia, informacji o podjęciu przezeń akcji poszukiwawczych i ratowniczych.

5.4. **Koordynacja w razie udziału dwóch lub więcej Stron.**

5.4.1. Tam, gdzie za prowadzenie akcji w całym rejonie poszukiwań i ratownictwa jest odpowiedzialna więcej niż jedna Strona, każda Strona podejmuje odpowiednie działania zgodnie z planami operacyjnymi lub instrukcjami wymienionymi w ustępie 4.2, jeżeli zażąda tego ratowniczy ośrodek koordynacyjny rejonu.

5.5. **Zakończenie i wstrzymanie akcji poszukiwawczych i ratowniczych.**

5.5.1. *Faza niepewności i faza alarmu.*

5.5.1.1. Gdy podczas fazy niepewności lub fazy alarmu odpowiedni ratowniczy ośrodek koordynacyjny lub ratowniczy ośrodek pomocniczy zostanie poinformowany, że zagrożenie już nie występuje, informuje o tym każdą władzę, jednostkę lub służbę, która została włączona do działań lub zawiadomiona.

5.5.2. *Faza niebezpieczeństwa.*

5.5.2.1. Gdy podczas fazy niebezpieczeństwa odpowiedni ratowniczy ośrodek koordynacyjny lub ratowniczy ośrodek pomocniczy zostanie poinformowany przez statek w niebezpieczeństwie lub inne odpowiednie źródła, że niebezpieczeństwo już nie występuje, podejmuje konieczne działania w celu zakończenia akcji poszukiwawczych i ratowniczych oraz informuje każdą władzę, jednostkę lub służbę, która została włączona do działań lub zawiadomiona.

5.5.2.2. Jeżeli podczas fazy niebezpieczeństwa ustalono, że poszukiwania powinny zostać przerwane, odpowiedni ratowniczy ośrodek koordynacyjny lub ratowniczy ośrodek pomocniczy wstrzymuje akcję poszukiwawczą i ratowniczą i informuje o tym każdą władzę, jednostkę lub służbę, która została włączona do działań lub zawiadomiona. Otrzymane później informacje są oceniane i na ich podstawie, gdy to usprawiedliwione, akcje poszukiwawcze i ratownicze podejmowane na nowo.

5.5.2.3. Jeżeli podczas fazy niebezpieczeństwa stwierdzono, że dalsze poszukiwanie będzie daremne, odpowiedni ratowniczy ośrodek koordynacyjny lub ratowniczy ośrodek pomocniczy kończy akcję poszukiwawczą i ratowniczą oraz informuje o tym każdą władzę, jednostkę lub służbę, która została włączona do działań lub zawiadomiona.

5.6. **Koordynacja działań poszukiwawczych i ratowniczych na miejscu akcji.**

5.6.1 Działania jednostek uczestniczących w akcjach poszukiwawczych i ratowniczych, zarówno jednostek ratowniczych, jak i innych jednostek współdziałających, są koordynowane w celu zapewnienia jak najskuteczniejszych wyników.



### 5.7. Wyznaczenie kierownika akcji i jego obowiązki

5.7.1 W chwili przystępowania jednostek ratowniczych do akcji poszukiwawczych i ratowniczych jedna z nich powinna być możliwie jak najwcześniej wyznaczona jako kierownik akcji, najlepiej przed wejściem na określony obszar poszukiwań.

5.7.2 Kierownika akcji powinien wyznaczyć odpowiedni ratowniczy ośrodek koordynacyjny lub ratowniczy ośrodek pomocniczy. Jeżeli nie jest to możliwe, kierownik akcji powinien być wyznaczony w drodze wzajemnego porozumienia uczestniczących jednostek.

5.7.3. Do czasu wyznaczenia kierownika akcji jego obowiązki i zadania powinna automatycznie podjąć pierwsza jednostka ratownicza wchodząca na obszar akcji.

5.7.4 Kierownik akcji jest odpowiedzialny za następujące zadania, gdy nie zostały one wykonane przez odpowiedzialny ratowniczy ośrodek koordynacyjny lub ratowniczy ośrodek pomocniczy:

- 1) ustalenie przypuszczalnej pozycji obiektu poszukiwań, prawdopodobnego marginesu błędu w tej pozycji oraz obszaru poszukiwań;
- 2) dokonanie ustaleń dla rozmieszczenia, ze względów bezpieczeństwa, jednostek uczestniczących w poszukiwaniach;
- 3) wyznaczenie odpowiedniego schematu poszukiwań dla jednostek biorących udział w poszukiwaniach i wydzielenia obszarów poszukiwań dla jednostek lub grup jednostek;
- 4) wyznaczenie odpowiednich jednostek do przeprowadzenia ratowania po zlokalizowaniu celu poszukiwań oraz
- 5) koordynowanie łączności na miejscu poszukiwań i ratownictwa.

5.7.5 Kierownik akcji jest także odpowiedzialny za:

- 1) składanie okresowych meldunków do ratowniczego ośrodka koordynacyjnego lub ratowniczego ośrodka pomocniczego, koordynującego akcje poszukiwawcze i ratownicze, oraz
- 2) informowanie ratowniczego ośrodka koordynacyjnego lub ratowniczego ośrodka pomocniczego, koordynującego akcje poszukiwawcze i ratownicze, o liczbie i nazwiskach rozbitków, wraz z podaniem do ośrodka nazw i portów docelowych jednostek z rozbitkami na pokładzie, informowanie, którzy rozbitkowie znajdują się na poszczególnych jednostkach, i żądanie od ośrodka, w razie potrzeby, dodatkowej pomocy, na przykład przejęcia ciężko rannych rozbitków przez służbę medyczną.

### 5.8. Wyznaczanie koordynatora obszaru poszukiwań i jego obowiązki

5.8.1 Jeżeli jednostki ratownicze (włączając okręty wojenne) nie są dostępne w celu podjęcia obowiązków kierownika akcji, a w akcjach poszukiwawczych i ratowniczych bierze udział pewna liczba statków handlowych lub innych statków, koordynatorem obszaru poszukiwań powinien być wyznaczony jeden z nich w drodze wzajemnego porozumienia.

5.8.2 Koordynator obszaru poszukiwań powinien być wyznaczony możliwie jak najwcześniej i najlepiej przed wejściem na określony obszar poszukiwań.

5.8.3 Koordynator obszaru poszukiwań powinien być odpowiedzialny za tak wiele zadań wymienionych w ustępach 5.7.4, i 5.7.5, ile statek ten jest w stanie wykonać.

### 5.9. Działania początkowe

5.9.1 Każda jednostka, która otrzymała informację o niebezpiecznym zdarzeniu, podejmuje wszelkie natychmiastowe działania w celu udzielenia pomocy w granicach swoich możliwości lub alarmuje inne jednostki, które mogłyby udzielić pomocy, oraz zawiadamia ratowniczy ośrodek koordynacyjny lub ratowniczy ośrodek pomocniczy, na którego obszarze zdarzył się wypadek.

### 5.10. Obszary poszukiwań

5.10.1 Obszary poszukiwań określone zgodnie z ustępami 5.3.3.2, 5.7.4.1 lub 5.8.3 mogą być zmienione odpowiednio przez kierownika akcji lub koordynatora obszaru poszukiwań, który powinien zawiadomić ratowniczy ośrodek koordynacyjny lub ratowniczy ośrodek pomocniczy o swoim działaniu i jego motywach.

### 5.11. Schematy poszukiwań

5.11.1 Schematy poszukiwań określone zgodnie z ustępami 5.3.3.6, 5.7.4.3 lub 5.8.3 mogą być zmienione na inne schematy, jeśli zostaną uznane za konieczne przez kierownika akcji lub koordynatora obszaru poszukiwań, który powinien zawiadomić ratowniczy ośrodek koordynacyjny lub ratowniczy ośrodek pomocniczy o swoim działaniu i jego motywach.

### 5.12. Poszukiwania skuteczne

5.12.1. Gdy poszukiwania okażą się skuteczne, kierownik akcji lub koordynator poszukiwań powinien skierować najodpowiedniej wyposażone jednostki do prowadzenia ratowania lub do udzielenia innej niezbędnej pomocy.

5.12.2 Tam, gdzie to celowe, jednostki prowadzące ratowanie powinny powiadomić kierownika akcji lub koordynatora obszaru poszukiwań o liczbie i nazwiskach rozbitków na pokładzie i o tym, czy cały personel jest w kompiecie i czy potrzebna jest dodatkowa pomoc, na przykład przejęcie przez służbę medyczną, a także o celu podróży jednostek.

5.12.3. Gdy poszukiwania okażą się skuteczne, kierownik akcji lub koordynator obszaru poszukiwań powinien natychmiast zawiadomić o tym ratowniczy ośrodek koordynacyjny lub ratowniczy ośrodek pomocniczy.

### 5.13. Poszukiwania nieskuteczne

5.13.1 Poszukiwania powinny być zakończone jedynie wówczas, gdy nie ma już jakiegokolwiek uzasadnionej nadziei na uratowanie rozbitków.

5.13.2 Ratowniczy ośrodek koordynacyjny lub ratowniczy ośrodek pomocniczy koordynujący akcje poszukiwawcze i ratownicze powinien z reguły być odpowiedzialny za zakończenie poszukiwań.

5.13.3 Na odległych obszarach oceanicznych, nie objętych obowiązkami ratowniczego ośrodka koordynacyjnego, lub tam, gdzie odpowiedzialny ośrodek nie ma warunków do koordynowania akcji poszukiwawczych i ratowniczych, obowiązek zakończenia poszukiwań może wziąć na siebie kierownik akcji lub koordynator obszaru poszukiwań.

## Rozdział 6

## Systemy meldowania statków

## 6.1. Zasady ogólne

6.1.1 Strony powinny utworzyć system meldowania statków w celu stosowania w granicach każdego rejonu poszukiwań i ratownictwa, za który są odpowiedzialne, tam gdzie jest to uznane za konieczne dla ułatwienia akcji poszukiwawczych i ratowniczych i uznane za wykonalne.

6.1.2 Strony, rozważając wprowadzenie systemu meldowania statków, powinny uwzględnić stosowne zalecenia Organizacji.

6.1.3 System meldowania statków powinien zapewniać aktualną informację o ruchu statków, aby w razie niebezpiecznego zdarzenia:

- 1) zmniejszyć odstęp czasu między utratą łączności ze statkiem a wszczęciem akcji poszukiwawczych i ratowniczych, w razie gdy nie odebrano sygnału wzywania pomocy;
- 2) umożliwić szybkie wskazanie statków, do których można by zwrócić się z apelem o udzielenie pomocy;
- 3) umożliwić nakreślenie obszaru poszukiwań o ograniczonej wielkości, w razie gdy pozycja statku znajdującego się w niebezpieczeństwie jest nieznana lub niepewna, oraz
- 4) ułatwić zapewnienie szybkiej pomocy medycznej lub porady dla statków nie mających lekarza.

## 6.2. Wymagania operacyjne

6.2.1 Dla osiągnięcia celów wymienionych w ustępie

6.1.3 system meldowania statków powinien spełniać następujące wymagania operacyjne:

- 1) zapewnianie informacji, łącznie z planami rejsów i meldunkami o pozycji, które mogłyby umożliwić

przewidywanie przyszłych pozycji statków objętych systemem;

- 2) utrzymywanie trasy statków;
- 3) przyjmowanie w odpowiednich odstępach czasu meldunków od statków objętych systemem;
- 4) prostota w koncepcji projektowej i działaniu oraz
- 5) używanie uzgodnionej międzynarodowo standardowej formy meldowania statków i uzgodnionych w trybie międzynarodowym standardowych procedur.

## 6.3. Typy meldunków

6.3.1 System meldowania statków powinien łączyć w sobie następujące meldunki:

- 1) plan żeglugi — podający nazwę, znak wywoławczy lub sygnał rozpoznawczy stacji okrętowej, datę i czas wyjścia (w GMT), szczegóły punktu wyjścia statku, następny port zawinięcia, przewidywaną trasę, prędkość i spodziewaną datę oraz czas (w GMT) przybycia. Istotne zmiany powinny być jak najszybciej meldowane;
- 2) meldunek o pozycji — podający nazwę, znak wywoławczy lub sygnał rozpoznawczy stacji okrętowej, datę i czas (w GMT), pozycję, kurs i prędkość;
- 3) meldunek końcowy — podający nazwę, znak wywoławczy lub sygnał rozpoznawczy stacji okrętowej, datę i czas (w GMT) przybycia do celu lub opuszczenia obszaru objętego systemem.

## 6.4. Stosowanie systemu

6.4.1 Strony powinny zachęcać wszystkie statki do meldowania ich pozycji podczas podróży na obszarach, na których dokonano ustaleń w sprawie gromadzenia informacji o pozycjach w celach poszukiwania i ratownictwa.

6.4.2 Strony rejestrujące informacje o pozycji statków powinny w jak najszerszym zakresie udostępniać takie informacje innym państwom, gdy zostaną o to poproszone w celach poszukiwania i ratownictwa.

INTERNATIONAL CONVENTION ON  
MARITIME SEARCH AND RESCUE, 1979

## THE PARTIES TO THE CONVENTION.

NOTING the great importance attached in several conventions to the rendering of assistance to persons in distress at sea and to the establishment by every coastal State of adequate and effective arrangements for coast watching and for search and rescue services,

HAVING CONSIDERED Recommendation 40 adopted by the International Conference on Safety of Life at Sea, 1960, which recognizes the desirability of coordinating activities regarding safety on and over the sea among a number of inter-governmental organizations,

DESIRING to develop and promote these activities by establishing an international maritime search and rescue plan responsible to the needs of maritime traffic for the rescue of persons in distress at sea,

WISHING to promote co-operation among search and rescue organizations around the world and among those participating in search and rescue operations at sea,

HAVE AGREED as follows:

### Article I

#### *General obligations under the Convention*

The Parties undertake to adopt all legislative or other appropriate measures necessary to give full effect to the Convention and its Annex, which is an integral part of the Convention. Unless expressly provided otherwise, a reference to the Convention constitutes at the same time a reference to its Annex.

### Article II

#### *Other treaties and interpretation*

(1) Nothing in the Convention shall prejudice the codification and development of the law of the sea by the United Nations Conference on the Law of the Sea convened pursuant to resolution 2750 (XXV) of the General Assembly of the United Nations nor the present or future claims and legal views of any State concerning the law of the sea and the nature and extent of coastal and flag State jurisdiction.

(2) No provision of the Convention shall be construed as prejudicing obligations or rights of vessels provided for in other international instruments.

### Article III

#### *Amendments*

(1) The Convention may be amended by either of the procedures specified in paragraphs (2) and (3) hereinafter.

(2) Amendment after consideration within the Inter-Governmental Maritime Consultative Organization (hereinafter referred to as the Organization):

- (a) Any amendment proposed by a Party and transmitted to the Secretary-General of the Organization (hereinafter referred to as the Secretary-General), or any amendment deemed necessary by the Secretary-General as a result of an amendment to a corresponding provision of Annex 12 to the Convention on International Civil Aviation, shall be circulated to all Members of the Organization and all Parties at least six months prior to its consideration by the Maritime Safety Committee of the Organization.
- (b) Parties, whether or not Members of the Organization, shall be entitled to participate in the proceedings of the Maritime Safety Committee for the consideration and adoption of amendments.
- (c) Amendments shall be adopted by a two-thirds majority of the Parties present and voting in the Maritime Safety Committee on condition that at least one third of the Parties shall be present at the time of adoption of the amendment.
- (d) Amendments adopted in accordance with sub-paragraph (c) shall be communicated by the Secretary-General to all Parties for acceptance.
- (e) An amendment to an Article or to paragraphs 2.1.4, 2.1.5, 2.1.7, 2.1.10, 3.1.2 or 3.1.3 of the Annex shall be deemed to have been accepted on the date on which the Secretary-General has received an instrument of acceptance from two thirds of the Parties.

- (f) An amendment to the Annex other than to paragraphs 2.1.4, 2.1.5, 2.1.7, 2.1.10, 3.1.2 or 3.1.3 shall be deemed to have been accepted at the end of one year from the date on which it is communicated to the Parties for acceptance. However, if within such period of one year more than one third of the Parties notify the Secretary-General that they object to the amendment, it shall be deemed not to have been accepted.
  - (g) An amendment to an Article or to paragraphs 2.1.4, 2.1.5, 2.1.7, 2.1.10, 3.1.2 or 3.1.3 of the Annex shall enter into force:
    - (i) with respect to those Parties which have accepted it, six months after the date on which it is deemed to have been accepted;
    - (ii) with respect to those Parties which accept it after the condition mentioned in sub-paragraph (e) has been met and before the amendment enters into force, on the date of entry into force of the amendment;
    - (iii) with respect to those Parties which accept it after the date on which the amendment enters into force, 30 days after the deposit of an instrument of acceptance.
  - (h) An amendment to the Annex other than to paragraphs 2.1.4, 2.1.5, 2.1.7, 2.1.10, 3.1.2 or 3.1.3 shall enter into force with respect to all Parties, except those which have objected to the amendment under sub-paragraph (f) and which have not withdrawn such objections, six months after the date on which it is deemed to have been accepted. However, before the date set for entry into force, any Party may give notice to the Secretary-General that it exempts itself from giving effect to that amendment for a period not longer than one year from the date of its entry into force, or for such longer period as may be determined by a two-thirds majority of the Parties present and voting in the Maritime Safety Committee at the time of the adoption of the amendment.
- (3) Amendment by a conference:
- (a) Upon the request of a Party concurred in by at least one third of the Parties, the Organization shall convene a conference of Parties to consider amendments to the Convention. Proposed amendments shall be circulated by the Secretary-General to all Parties at least six months prior to their consideration by the conference.
  - (b) Amendments shall be adopted by such a conference by a two-thirds majority of the Parties present and voting, on condition that at least one third of the Parties shall be present at the time of adoption of the amendment. Amendments so adopted shall be communicated by the Secretary-General to all Parties for acceptance.
  - (c) Unless the conference decides otherwise, the amendment shall be deemed to have been accepted and shall enter into force in accordance with the procedures specified in sub-paragraphs ~~(2)(e)~~, ~~(2)(f)~~, ~~(2)(g)~~ and ~~(2)(h)~~ respectively, provided that reference in sub-paragraph ~~(2)(h)~~ to the Maritime Safety Committee expanded in accordance with sub-paragraph ~~(2)(b)~~ shall be taken to mean reference to the conference.
- (4) Any declaration of acceptance of, or objection to, an amendment or any notice given under sub-paragraph ~~(2)(h)~~ shall be submitted in writing to the Secretary-General who shall inform all Parties of any such submission and the date of its receipt.
- (5) The Secretary-General shall inform States of any amendments which enter into force, together with the date on which each such amendment enters into force.

#### Article IV

##### *Signature, ratification, acceptance, approval and accession*

- (1) The Convention shall remain open for signature at the Headquarters of the Organization from 1 November 1979 until 31 October 1980 and shall thereafter remain open for accession. States may become Parties to the Convention by:
  - (a) signature without reservation as to ratification, acceptance or approval; or
  - (b) signature subject to ratification, acceptance or approval, followed by ratification, acceptance or approval; or
  - (c) accession.
- (2) Ratification, acceptance, approval or accession shall be effected by the deposit of an instrument to that effect with the Secretary-General.
- (3) The Secretary-General shall inform States of any signature or of the deposit of any instrument of ratification, acceptance, approval or accession and the date of its deposit.

#### Article V

##### *Entry into force*

- (1) The Convention shall enter into force 12 months after the date on which 15 States have become Parties to it in accordance with Article IV.
- (2) Entry into force for States which ratify, accept, approve or accede to the Convention in accordance with Article IV after the condition prescribed in paragraph (1) has been met and before the Convention enters into force, shall be on the date of entry into force of the Convention.
- (3) Entry into force for States which ratify, accept, approve or accede to the Convention after the date on which the Convention enters into force shall be 30 days after the date of deposit of an instrument in accordance with Article IV.
- (4) Any instrument of ratification, acceptance, approval or accession deposited after the date of entry into force of an amendment to the Convention in accordance with Article III shall apply to the Convention, as amended, and the Convention, as amended, shall enter into force for a State depositing such an instrument 30 days after the date of its deposit.
- (5) The Secretary-General shall inform States of the date of entry into force of the Convention.

#### Article VI

##### *Denunciation*

- (1) The Convention may be denounced by any Party at any time after the expiry of five years from the date on which the Convention enters into force for that Party.
- (2) Denunciation shall be effected by the deposit of an instrument of denunciation with the Secretary-General who shall notify States of any instrument of denunciation received and of the date of its receipt as well as the date on which such denunciation takes effect.
- (3) A denunciation shall take effect one year, or such longer period as may be specified in the instrument of denunciation, after its receipt by the Secretary-General.

## Article VII

### *Deposit and registration*

- (1) The Convention shall be deposited with the Secretary-General who shall transmit certified true copies thereof to States.
- (2) As soon as the Convention enters into force, the Secretary-General shall transmit the text thereof to the Secretary-General of the United Nations for registration and publication, in accordance with Article 102 of the Charter of the United Nations.

## Article VIII

### *Languages*

The Convention is established in a single copy in the Chinese, English, French, Russian and Spanish languages, each text being equally authentic. Official translations in the Arabic, German and Italian languages shall be prepared and deposited with the signed original.

DONE AT HAMBURG this twenty-seventh day of April one thousand nine hundred and seventy-nine.

IN WITNESS WHEREOF the undersigned\*, being duly authorized by their respective Governments for that purpose, have signed the Convention.

\* *Signatures omitted.*

## ANNEX

### CHAPTER 1

#### TERMS AND DEFINITIONS

- 1.1 "Shall" is used in the Annex to indicate a provision, the uniform application of which by all Parties is required in the interest of safety of life at sea.
- 1.2 "Should" is used in the Annex to indicate a provision, the uniform application of which by all Parties is recommended in the interest of safety of life at sea.
- 1.3 The terms listed below are used in the Annex with the following meanings:
  - .1 "Search and rescue region". An area of defined dimensions within which search and rescue services are provided.
  - .2 "Rescue co-ordination centre" A unit responsible for promoting efficient organization of search and rescue services and for co-ordinating the conduct of search and rescue operations within a search and rescue region.
  - .3 "Rescue sub-centre". A unit subordinate to a rescue co-ordination centre established to complement the latter within a specified area within a search and rescue region.
  - .4 "Coast watching unit". A land unit, stationary or mobile, designated to maintain a watch on the safety of vessels in coastal areas.

- .5 "Rescue unit". A unit composed of trained personnel and provided with equipment suitable for the expeditious conduct of search and rescue operations.
- .6 "On-scene commander". The commander of a rescue unit designated to co-ordinate search and rescue operations within a specified search area.
- .7 "Co-ordinator surface search". A vessel, other than a rescue unit, designated to co-ordinate surface search and rescue operations within a specified search area.
- .8 "Emergency phase". A generic term meaning, as the case may be, uncertainty phase, alert phase or distress phase.
- .9 "Uncertainty phase". A situation wherein uncertainty exists as to the safety of a vessel and the persons on board.
- .10 "Alert phase". A situation wherein apprehension exists as to the safety of a vessel and of the persons on board.
- .11 "Distress phase". A situation wherein there is a reasonable certainty that a vessel or a person is threatened by grave and imminent danger and requires immediate assistance.
- .12 "To ditch". In the case of an aircraft, to make a forced landing on water.

## CHAPTER 2

### ORGANIZATION

#### 2.1 Arrangements for provision and co-ordination of search and rescue services

2.1.1 Parties shall ensure that necessary arrangements are made for the provision of adequate search and rescue services for persons in distress at sea round their coasts.

2.1.2 Parties shall forward to the Secretary-General information on their search and rescue organization and later alterations of importance, including:

- .1 national maritime search and rescue services;
- .2 location of established rescue co-ordination centres, their telephone and telex numbers and areas of responsibility; and
- .3 principal available rescue units at their disposal.

2.1.3 The Secretary-General shall in a suitable way transmit to all Parties the information referred to in paragraph 2.1.2.

2.1.4 Each search and rescue region shall be established by agreement among Parties concerned. The Secretary-General shall be notified of such agreement.

2.1.5 In case agreement on the exact dimensions of a search and rescue region is not reached by the Parties concerned, those Parties shall use their best endeavours to reach agreement upon appropriate arrangements under which the equivalent overall co-ordination of search and rescue services is provided in the area. The Secretary-General shall be notified of such arrangements.

2.1.6 The Secretary-General shall notify all Parties of the agreements or arrangements referred to in paragraphs 2.1.4 and 2.1.5.

2.1.7 The delimitation of search and rescue regions is not related to and shall not prejudice the delimitation of any boundary between States.

2.1.8 Parties should arrange that their search and rescue services are able to give prompt response to distress calls.

2.1.9 On receiving information that a person is in distress at sea in an area within which a Party provides for the overall co-ordination of search and rescue operations the responsible authorities of that Party shall take urgent steps to provide the most appropriate assistance available.

2.1.10 Parties shall ensure that assistance be provided to any person in distress at sea. They shall do so regardless of the nationality or status of such a person or the circumstances in which that person is found.

## 2.2 Co-ordination of search and rescue facilities

2.2.1 Parties shall make provision for the co-ordination of the facilities required to provide search and rescue services round their coasts.

2.2.2 Parties shall establish a national machinery for the overall co-ordination of search and rescue services.

## 2.3 Establishment of rescue co-ordination centres and rescue sub-centres

2.3.1 To meet the requirements of paragraphs 2.2.1 and 2.2.2 Parties shall establish rescue co-ordination centres for their search and rescue services and such rescue sub-centres as they consider appropriate.

2.3.2 The competent authorities of each Party shall determine the area for which a rescue sub-centre is responsible.

2.3.3 Each rescue co-ordination centre and rescue sub-centre established in accordance with paragraph 2.3.1 shall have adequate means for the receipt of distress communications via a coast radio station or otherwise. Every such centre and sub-centre shall also have adequate means for communication with its rescue units and with rescue co-ordination centres or rescue sub-centres, as appropriate, in adjacent areas.

## 2.4 Designation of rescue units

2.4.1 Parties shall designate either:

- .1 as rescue units, State or other appropriate public or private services suitably located and equipped, or parts thereof; or
- .2 as elements of the search and rescue organization, State or other appropriate public or private services or parts thereof, not suitable for designation as rescue units, but which are able to participate in search and rescue operations, and shall define the functions of those elements.

## 2.5 Facilities and equipment of rescue units

2.5.1 Each rescue unit shall be provided with facilities and equipment appropriate to its task.

2.5.2 Each rescue unit should have rapid and reliable means of communication with other units or elements engaged in the same operation.

2.5.3 Containers or packages containing survival equipment for dropping to survivors should have the general nature of their contents indicated by a colour code in accordance with paragraph 2.5.4 and by printed indication and self-explanatory symbols, to the extent that such symbols exist.



2.5.4 The colour identification of the contents of droppable containers and packages containing survival equipment should take the form of streamers coloured according to the following code:

- .1 Red -- medical supplies and first aid equipment;
- .2 Blue -- food and water,
- .3 Yellow -- blankets and protective clothing; and
- .4 Black -- miscellaneous equipment such as stoves, axes, compasses and cooking utensils.

2.5.5 Where supplies of a mixed nature are dropped in one container or package, the colour code should be used in combination.

2.5.6 Instructions on the use of the survival equipment should be enclosed in each of the droppable containers or packages. They should be printed in English and in at least two other languages.

### CHAPTER 3

#### CO-OPERATION

##### 3.1 Co-operation between States

3.1.1 Parties shall co-ordinate their search and rescue organizations and should, whenever necessary, co-ordinate search and rescue operations with those of neighbouring States.

3.1.2 Unless otherwise agreed between the States concerned, a Party should authorize, subject to applicable national laws, rules and regulations, immediate entry into or over its territorial sea or territory of rescue units of other Parties solely for the purpose of searching for the position of maritime casualties and rescuing the survivors of such casualties. In such cases, search and rescue operations shall, as far as practicable, be co-ordinated by the appropriate rescue co-ordination centre of the Party which has authorized entry, or such other authority as has been designated by that Party.

3.1.3 Unless otherwise agreed between the States concerned, the authorities of a Party which wishes its rescue units to enter into or over the territorial sea or territory of another Party solely for the purpose of searching for the position of maritime casualties and rescuing the survivors of such casualties, shall transmit a request, giving full details of the projected mission and the need for it, to the rescue co-ordination centre of that other Party, or to such other authority as has been designated by that Party.

3.1.4 The competent authorities of Parties shall:

- .1 immediately acknowledge the receipt of such a request; and
- .2 as soon as possible indicate the conditions, if any, under which the projected mission may be undertaken.

3.1.5 Parties should enter into agreements with neighbouring States setting forth the conditions for entry of each other's rescue units into or over their respective territorial sea or territory. These agreements should also provide for expediting entry of such units with the least possible formalities.

3.1.6 Each Party should authorize its rescue co-ordination centres:

- .1 to request from other rescue co-ordination centres such assistance, including vessels, aircraft, personnel or equipment, as may be needed;

2. to grant any necessary permission for the entry of such vessels, aircraft, personnel or equipment into or over its territorial sea or territory; and
3. to make the necessary arrangements with the appropriate customs, immigration or other authorities with a view to expediting such entry.

3.1.7 Each Party should authorize its rescue co-ordination centres to provide, when requested, assistance to other rescue co-ordination centres, including assistance in the form of vessels, aircraft, personnel or equipment.

3.1.8 Parties should enter into search and rescue agreements with neighbouring States regarding the pooling of facilities, establishment of common procedures, conduct of joint training and exercises, regular checks of inter-State communication channels, liaison visits by rescue co-ordination centre personnel and the exchange of search and rescue information.

### 3.2 Co-ordination with aeronautical services

3.2.1 Parties shall ensure the closest practicable co-ordination between maritime and aeronautical services so as to provide for the most effective and efficient search and rescue services in and over their search and rescue regions.

3.2.2 Whenever practicable, each Party should establish joint rescue co-ordination centres and rescue sub-centres to serve both maritime and aeronautical purposes.

3.2.3 Whenever separate maritime and aeronautical rescue co-ordination centres or rescue sub-centres are established to serve the same area, the Party concerned shall ensure the closest practicable co-ordination between the centres or sub-centres.

3.2.4 Parties shall ensure as far as is possible the use of common procedures by rescue units established for maritime purposes and those established for aeronautical purposes.

## CHAPTER 4

### PREPARATORY MEASURES

#### 4.1 Requirements for information

4.1.1 Each rescue co-ordination centre and rescue sub-centre shall have available up-to-date information relevant to search and rescue operations in its area including information regarding:

1. rescue units and coast watching units;
2. any other public and private resources, including transportation facilities and fuel supplies, that are likely to be useful in search and rescue operations;
3. means of communication that may be used in search and rescue operations;
4. names, cable and telex addresses, telephone and telex numbers of shipping agents, consular authorities, international organizations and other agencies who may be able to assist in obtaining vital information on vessels;
5. the locations, call signs or maritime mobile service identities, hours of watch and frequencies of all radio stations likely to be employed in search and rescue operations;
6. the locations, call signs or maritime mobile service identities, hours of watch and frequencies of all coast radio stations disseminating meteorological forecasts and warnings for the search and rescue region;

- .7 the locations and hours of watch of services keeping radio watch and the frequencies guarded;
- .8 objects likely to be mistaken for unlocated or unreported wreckage; and
- .9 locations where supplies of droppable emergency survival equipment are stored.

4.1.2 Each rescue co-ordination centre and rescue sub-centre should have ready access to information regarding the position, course, speed and call sign or ship station identity of vessels within its area which may be able to provide assistance to vessels or persons in distress at sea. This information shall either be kept in the rescue co-ordination centre or be readily obtainable when necessary.

4.1.3 A large-scale map shall be provided at each rescue co-ordination centre and rescue sub-centre for the purpose of displaying and plotting information relevant to search and rescue operations in its area.

#### 4.2 Operating plans or instructions

4.2.1 Each rescue co-ordination centre and rescue sub-centre shall prepare or have available detailed plans or instructions for the conduct of search and rescue operations in its area.

4.2.2 The plans or instructions shall specify arrangements for the servicing and refuelling, to the extent possible, of vessels, aircraft and vehicles employed in search and rescue operations, including those made available by other States.

4.2.3 The plans or instructions should contain details regarding action to be taken by those engaged in search and rescue operations in the area, including:

- .1 the manner in which search and rescue operations are to be conducted;
- .2 the use of available communications systems and facilities;
- .3 the action to be taken jointly with other rescue co-ordination centres or rescue sub-centres, as appropriate;
- .4 the methods of alerting vessels at sea and en route aircraft;
- .5 the duties and authority of personnel assigned to search and rescue operations;
- .6 possible redeployment of equipment that may be necessitated by meteorological or other conditions;
- .7 the methods of obtaining essential information relevant to search and rescue operations, such as appropriate notices to mariners and reports and forecasts of weather and sea surface conditions;
- .8 the methods of obtaining from other rescue co-ordination centres or rescue sub-centres, as appropriate, such assistance as may be needed, including vessels, aircraft, personnel and equipment;
- .9 the methods of assisting rescue vessels or other vessels to rendezvous with vessels in distress; and
- .10 the methods of assisting distressed aircraft compelled to ditch to rendezvous with surface craft.

#### 4.3 Preparedness of rescue units

4.3.1 Each designated rescue unit shall maintain a state of preparedness commensurate with its task and should keep the appropriate rescue co-ordination centre or rescue sub-centre informed of its state of preparedness.

## CHAPTER 5

## OPERATING PROCEDURES

## 5.1 Information concerning emergencies

5.1.1 Parties shall ensure that such continuous radio watches as are deemed practicable and necessary, are maintained on international distress frequencies. A coast radio station receiving any distress call or message shall:

- 1 immediately inform the appropriate rescue co-ordination centre or rescue sub-centre;
- 2 rebroadcast to the extent necessary to inform ships on one or more of the international distress frequencies or on any other appropriate frequency;
- 3 precede such rebroadcasts with the appropriate automatic alarm signals unless this has already been done; and
- 4 take such subsequent action as decided by the competent authority.

5.1.2 Any authority or element of the search and rescue organization having reason to believe that a vessel is in a state of emergency should give as soon as possible all available information to the rescue co-ordination centre or rescue sub-centre concerned.

5.1.3 Rescue co-ordination centres and rescue sub-centres shall, immediately upon receipt of information concerning a vessel in a state of emergency, evaluate such information and determine the phase of emergency in accordance with paragraph 5.2 and the extent of operation required.

## 5.2 Emergency phases

5.2.1 For operational purposes, the following emergency phases shall be distinguished:

- 1 *Uncertainty phase:*
  - 1.1 when a vessel has been reported overdue at its destination; or
  - 1.2 when a vessel has failed to make an expected position or safety report.
- 2 *Alert phase:*
  - 2.1 when, following the uncertainty phase, attempts to establish contact with the vessel have failed and inquiries addressed to other appropriate sources have been unsuccessful; or
  - 2.2 when information has been received indicating that the operating efficiency of a vessel is impaired but not to the extent that a distress situation is likely
- 3 *Distress phase:*
  - 3.1 when positive information is received that a vessel or a person is in grave and imminent danger and in need of immediate assistance; or
  - 3.2 when, following the alert phase, further unsuccessful attempts to establish contact with the vessel and more widespread unsuccessful inquiries point to the probability that the vessel is in distress; or
  - 3.3 when information is received which indicates that the operating efficiency of a vessel has been impaired to the extent that a distress situation is likely.

### 5.3 Procedures for rescue co-ordination centres and rescue sub-centres during emergency phases

5.3.1 Upon the declaration of the *uncertainty phase*, the rescue co-ordination centre or rescue sub-centre, as appropriate, shall initiate inquiries in order to determine the safety of the vessel or shall declare the alert phase.

5.3.2 Upon the declaration of the *alert phase*, the rescue co-ordination centre or rescue sub-centre, as appropriate, shall extend the inquiries for the missing vessel, alert appropriate search and rescue services and initiate such action, as described in paragraph 5.3.3, as is necessary in the light of the circumstances of the particular case.

5.3.3 Upon the declaration of the *distress phase*, the rescue co-ordination centre or rescue sub-centre, as appropriate, shall:

- .1 initiate action in accordance with the arrangements set out in paragraph 4.2;
- .2 where appropriate, estimate the degree of uncertainty of the vessel's position and determine the extent of any area to be searched;
- .3 notify the owner of the vessel or his agent if possible and keep him informed of developments;
- .4 notify other rescue co-ordination centres or rescue sub-centres, the help of which seems likely to be required or which may be concerned in the operation;
- .5 request at an early stage any help which might be available from aircraft, vessels or services not specifically included in the search and rescue organization, considering that, in the majority of distress situations in ocean areas, other vessels in the vicinity are important elements for search and rescue operations;
- .6 draw up a broad plan for the conduct of the operations from the information available and communicate such plan to the authorities designated in accordance with paragraphs 5.7 and 5.8 for their guidance;
- .7 amend as necessary in the light of circumstances the guidance already given in paragraph 5.3.3.6;
- .8 notify the consular or diplomatic authorities concerned or, if the incident involves a refugee or displaced person, the office of the competent international organization;
- .9 notify accident investigation authorities as appropriate; and
- .10 notify any aircraft, vessel or other services mentioned in paragraph 5.3.3.5 in consultation with the authorities designated in accordance with paragraph 5.7 or 5.8, as appropriate, when their assistance is no longer required.

### 5.3.4 *Initiation of search and rescue operations in respect of a vessel whose position is unknown*

5.3.4.1 In the event of an emergency phase being declared in respect of a vessel whose position is unknown, the following shall apply:

- .1 when a rescue co-ordination centre or rescue sub-centre is notified of the existence of an emergency phase and is unaware of other centres taking appropriate action, it shall assume responsibility for initiating suitable action and confer with neighbouring centres with the objective of designating one centre to assume responsibility forthwith;

- 2 unless otherwise decided by agreement between the centres concerned, the centre to be designated shall be the centre responsible for the area in which the vessel was according to its last reported position; and
- 3 after the declaration of the distress phase, the centre co-ordinating the search and rescue operations shall, if necessary, inform other appropriate centres of all the circumstances of the state of emergency and of all subsequent developments.

5.3.5 *Passing information to vessels in respect of which an emergency phase has been declared*

5.3.5.1 Whenever applicable, the rescue co-ordination centre or rescue sub-centre responsible for search and rescue operations shall be responsible for passing to the vessel for which an emergency phase has been declared, information on the search and rescue operation it has initiated.

**5.4 Co-ordination when two or more parties are involved**

5.4.1 Where the conduct of operations over the entire search and rescue region is the responsibility of more than one Party, each Party shall take appropriate action in accordance with the operating plans or instructions referred to in paragraph 4.2 when so requested by the rescue co-ordination centre of the region.

**5.5 Termination and suspension of search and rescue operations**

5.5.1 *Uncertainty phase and alert phase*

5.5.1.1 When during an uncertainty phase or an alert phase a rescue co-ordination centre or rescue sub-centre, as appropriate, is informed that the emergency no longer exists, it shall so inform any authority, unit or service which has been activated or notified.

5.5.2 *Distress phase*

5.5.2.1 When during a distress phase a rescue co-ordination centre or rescue sub-centre, as appropriate, is informed by the vessel in distress or other appropriate sources that the emergency no longer exists, it shall take the necessary action to terminate the search and rescue operations and to inform any authority, unit or service which has been activated or notified.

5.5.2.2 If during a distress phase it has been determined that the search should be discontinued the rescue co-ordination centre or rescue sub-centre, as appropriate, shall suspend the search and rescue operations and so inform any authority, unit or service which has been activated or notified. Information subsequently received shall be evaluated and search and rescue operations resumed when justified on the basis of such information.

5.5.2.3 If during a distress phase it has been determined that further search would be of no avail, the rescue co-ordination centre or rescue sub-centre, as appropriate, shall terminate the search and rescue operations and so inform any authority, unit or service which has been activated or notified

**5.6 On-scene co-ordination of search and rescue activities**

5.6.1 The activities of units engaged in search and rescue operations, whether they be rescue units or other assisting units, shall be co-ordinated to ensure the most effective results.

**5.7 Designation of on-scene commander and his responsibilities**

5.7.1 When rescue units are about to engage in search and rescue operations, one of them should be designated on-scene commander as early as practicable and preferably before arrival within the specified search area.

5.7.2 The appropriate rescue co-ordination centre or rescue sub-centre should designate an on-scene commander. If this is not practicable, the units involved should designate by mutual agreement an on-scene commander.

5.7.3 Until such time as an on-scene commander has been designated, the first rescue unit arriving at the scene of action should automatically assume the duties and responsibilities of an on-scene commander.

5.7.4 An on-scene commander shall be responsible for the following tasks when these have not been performed by the responsible rescue co-ordination centre or rescue sub-centre, as appropriate:

- 1 determining the probable position of the object of the search, the probable margin of error in this position, and the search area;
- 2 making arrangements for the separation for safety purposes of units engaged in the search;
- 3 designating appropriate search patterns for the units participating in the search and assigning search areas to units or groups of units;
- 4 designating appropriate units to effect rescue when the object of the search is located; and
- 5 co-ordinating on-scene search and rescue communications.

5.7.5 An on-scene commander shall also be responsible for the following:

- 1 making periodic reports to the rescue co-ordination centre or rescue sub-centre which is co-ordinating the search and rescue operations; and
- 2 reporting the number and the names of survivors to the rescue co-ordination centre or rescue sub-centre which is co-ordinating the search and rescue operations, providing the centre with the names and destinations of units with survivors aboard, reporting which survivors are in each unit and requesting additional assistance from the centre when necessary, for example, medical evacuation of seriously injured survivors.

## 5.8 Designation of co-ordinator surface search and his responsibilities

5.8.1 If rescue units (including warships) are not available to assume the duties of an on-scene commander but a number of merchant vessels or other vessels are participating in the search and rescue operations, one of them should be designated by mutual agreement as co-ordinator surface search.

5.8.2 The co-ordinator surface search should be designated as early as practicable and preferably before arrival within the specified search area.

5.8.3 The co-ordinator surface search should be responsible for as many of the tasks listed in paragraphs 5.7.4 and 5.7.5 as the vessel is capable of performing.

## 5.9 Initial action

5.9.1 Any unit receiving information of a distress incident shall take whatever immediate action to assist as is within its capability or shall alert other units which might be able to assist and shall notify the rescue co-ordination centre or rescue sub-centre in whose area the incident has occurred.

## 5.10 Search areas

5.10.1 Search areas determined in accordance with paragraph 5.3.3.2, 5.7.4.1 or 5.8.3 may be altered as appropriate by the on-scene commander or the co-ordinator surface search, who should notify the rescue co-ordination centre or rescue sub-centre of his action and his reasons for doing so.

### 5.11 Search patterns

5.11.1 Search patterns designated in accordance with paragraph 5.3.3.6, 5.7.4.3 or 5.8.3 may be changed to other patterns if considered necessary by the on-scene commander or the co-ordinator surface search, who should notify the rescue co-ordination centre or rescue sub-centre of his action and his reasons for doing so.

### 5.12 Search successful

5.12.1 When the search has been successful the on-scene commander or the co-ordinator surface search should direct the most suitably equipped units to conduct the rescue or to provide other necessary assistance.

5.12.2 Where appropriate the units conducting the rescue should notify the on-scene commander or the co-ordinator surface search of the number and names of survivors aboard, whether all personnel have been accounted for and whether additional assistance is required, for example, medical evacuations, and the destination of the units.

5.12.3 The on-scene commander or the co-ordinator surface search should immediately notify the rescue co-ordination centre or rescue sub-centre when the search has been successful.

### 5.13 Search unsuccessful

5.13.1 The search should only be terminated when there is no longer any reasonable hope of rescuing survivors.

5.13.2 The rescue co-ordination centre or rescue sub-centre co-ordinating the search and rescue operations should normally be responsible for terminating the search.

5.13.3 In remote ocean areas not under the responsibility of a rescue co-ordination centre or where the responsible centre is not in a position to co-ordinate the search and rescue operations, the on-scene commander or the co-ordinator surface search may take responsibility for terminating the search.

## CHAPTER 6

### SHIP REPORTING SYSTEMS

#### 6.1 General

6.1.1 Parties should establish a ship reporting system for application within any search and rescue region for which they are responsible, where this is considered necessary to facilitate search and rescue operations and is deemed practicable.

6.1.2 Parties contemplating the institution of a ship reporting system should take account of the relevant recommendations of the Organization.

6.1.3 The ship reporting system should provide up-to-date information on the movements of vessels in order, in the event of a distress incident:

- .1 to reduce the interval between the loss of contact with a vessel and the initiation of search and rescue operations in cases where no distress signal has been received;
- .2 to permit rapid determination of vessels which may be called upon to provide assistance;
- .3 to permit delineation of a search area of limited size in case the position of a vessel in distress is unknown or uncertain; and
- .4 to facilitate the provision of urgent medical assistance or advice to vessels not carrying a doctor.



## 6.2 Operational requirements

6.2.1 To achieve the objectives set out in paragraph 6.1.3, the ship reporting system should satisfy the following operational requirements:

- .1 provision of information, including sailing plans and position reports, which would make it possible to predict the future positions of participating vessels;
- .2 maintenance of a shipping plot;
- .3 receipt of reports at appropriate intervals from participating vessels;
- .4 simplicity in system design and operation; and
- .5 use of an internationally agreed standard ship reporting format and internationally agreed standard procedures.

## 6.3 Types of reports

6.3.1 A ship reporting system should incorporate the following reports:

- .1 *Sailing plan* — giving name, call sign or ship station identity, date and time (in GMT) of departure, details of the vessel's point of departure, next port of call, intended route, speed and expected date and time (in GMT) of arrival. Significant changes should be reported as soon as possible.
- .2 *Position report* — giving name, call sign or ship station identity, date and time (in GMT), position, course and speed.
- .3 *Final report* — giving name, call sign or ship station identity, date and time (in GMT) of arrival at destination or of leaving the area covered by the system.

## 6.4 Use of systems

6.4.1 Parties should encourage all vessels to report their positions when travelling in areas where arrangements have been made to collect information on positions for search and rescue purposes.

6.4.2 Parties recording information on the position of vessels should disseminate, so far as practicable, such information to other States when so requested for search and rescue purposes.